

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Stimvlvs Compvnctionis, Et Soliloqvia

Juan <de Jesús Maria>

Coloniae, 1611

De consideratione resurrectionis Christi. Cap. 37.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45624

Moueat te mansuetudo mea, quę domuit orbem non ferro, sed ligno; & affert morienti, atque sitiēti, nō vinum felle mixtū, sed poculum lachrymarum currentium prę magnitudine compunctionis, quę nascitur ex consideratione morientis amici tui. Festina, fili, & adhæreat imago mortis meę visceribus tuis: vt intima conuersione mihi crucifixo configuratus, speres beati ssumum consortium resurrectionis meę.

De consideratione Resurrectionis Christi.

CAP. XXXVII.

PEccata tua, fili, diuiserunt inter te, & me, qui sum auctor pacis, & nunquam desero amicos meos, nisi ipsi malo consilio derelinquant me. Facta ergo diuisione hac, horres valde consortium Crucis, & Passionis meę, quia sensus tui, quasi paruuli ratione vti nescientes, ducti sunt in captiuitatem ante faciem tribulantis: & idcirco quasi captiui tenentur in compedibus occasionum, & deliciarum mundi, duramque timent disciplinam. Et hæc est ratio, propter quam
pense;

perseueras in statu damnationis timens
 conuerti ad participationem dolorū me-
 orum. Si ergo tam durum tibi videtur
 sequi me patientem, & abluentem san-
 guine meo delicta tua, cogita saltem
 statum resurrectionis, & immortalitatis
 meæ, quæ omnes labores ex-
 tenuat, & corroborat animam ad curren-
 dam viam vitæ. Momentaneum, & leue
 tibi videbitur quicquid patieris in breui
 cursu præsentis vitæ, si cum æterno glo-
 riæ pondere comparetur. Considera me
 primogenitum mortuorum cum trium-
 pho mortis, & inferni resurgentem, & vi-
 de corpus illud, quod paulò ante tolera-
 uerat acerbissimos dolores, glorificatum,
 & decoratum suauissima pulchritudine,
 & purissimo splendore, cuius compara-
 tione omnis decor corporum mortaliū
 est deformitas quædam abominabilis. Si
 daretur tibi, fili, in transitu semel intuen-
 candorem illum, & dulcissimam gratiam
 corporis pro te antea crucifixi, traheris
 efficacissimè ad me, saltem propter im-
 mensam consolationem, quam percipe-
 res aspectu meo. Tanta est enim gratia, &
 amabilitas cuiuslibet corporis resurgen-
 tis ad imaginem meam, vt sit inæstima-
 bilis consolatio, & delectatio illud semel
 aspice.

aspicere. Cum ergo status resurrectionis
meæ, plenus infinito decore, & ineffabili
suauitate sit communis omnibus, qui me
imitantur, & fœlici morte mecum requi-
escunt, æquum erit, fili, vt saltem querens
quæ tua sunt, seruias mihi, & toto corde
conuertaris ad me, qui possum corpus tu-
um corruptibile, quod vehemēter amas,
glorificare, & immensis ac innumerabi-
libus delectationibus implere. Considera
rem hęc mirabilem, & supra omnes mū-
di thesauros desiderabilem, & aspiciens
retributionem futuram rumpe vincula
peccatorum, quibus ligatus es; & labora,
cum illis, qui seminant in lachrymis, vt
in exultatione merent. Pretiosior enim
est firma spes mecum resurgendi ad cam-
pos æterno virore ridentes, vbi gustantur
solatia Dei, quàm totius mūdi voluptas,
etiamsi per annos innumerabiles dura-
ret. Amabilior est ciuitas Ierusalem, quæ
sursum est, affluens delitijs Dei, & innixa
super dilectum suum, quàm totius mūdi
honores, & principatus, quos ambitio hu-
mana requirit. Dic mihi, fili Adæ, nun-
quid extinguēs lucem fidei meæ, qua il-
luminauī animam tuam? Nunquid non
credis magnam esse domum Domini, &
ingentem locum possessionis eius? Certè

tu credis minima non solum animæ, sed
 etiã vnus glorificati corporis bona ma-
 iora esse, quam omnia regna, & imperia
 hominum cum omnibus honoribus, opi-
 bus, & voluptatibus suis. Quomodo ergo
 tam infideliter viuis quas desperaueris
 peruenire ad inæstimabilem requiem
 meam? Nonne finius consilium esset,
 proiectis idolis peccatorum, quæ adoras,
 totis visceribus conuersi ad me Deum,
 Redemptorem, & Adiutorem tuum, &
 pugnare contra reges Amorrhæos, vt de
 terra Aegypti ascenderes ad terram ex-
 cellam promissionis meæ, lacte & melle
 manantem? Videt, fili, quid agas: erras e-
 nim nimis grauitè malè eligens breuia
 solatia mundi, & anteponeus vitam pau-
 perem sempiternæ vitæ meæ. Aperi o-
 culos cordis, quos clausisti, ne videres
 formosissimam lucem meam, quæ corda
 casta delectat: & recordare terræ viuen-
 tium, cuius campi repleti sunt vbertate.
 Certè non est contemnenda tanta pul-
 chritudo, vt non meritò pro illa pugnare
 debeas. Cogita quid senties, si seruieris
 mihi remuneratori tuo, quando victa
 morte, resurges, & in hoc ipso corpore,
 quod grauat, & affligit animam tuam,
 percipies talem mercedem, qualem ocu-
 lus

lus non vidit, nec auris audiuit, neque in-
cor hominis ascendit. Quando scilicet
configuratus mihi Regi tuo splende-
bis sicut Sol, & dulcissima gratia decoraberis
inter filios Sion inclytos, & amictos auro
primo. Quid ergo tardas reuerti ad me?
Quid times fili? Auerte iam oculos tuos,
ne videant vanissimam mundi transeun-
tis vanitatem, & eleua illos ad regionem
viuorum: vt spe tantæ amœnitatis Para-
disi mei, moueris ad querendam pacem,
& amicitiam meam. Curre velociter, &
ascende & collige suauissimos fructus
eius.

Iesus Christus Rex Pacificus super-
næ Ierusalem homini pec-
catori salutem.

*Epistola hæc nihil aliud est, quam exhor-
tatio peccatoris, ad agendam pœni-
tentiam.*

CAP. XXXVIII.

1. **C**ONSIDERANS auersionem tuam,
fili charissime; pro quo aduena
fui